

Yoksa Ben Ölmüş Müydüm

– Kazım Gök · 17 Ekim 2019

Ne zaman gömmüştün beni
Ruhumla beraber yan yana

Sabah geç kaldım içim cız dedi
Zehire tuz atmış bolca kahvaltıda

Toprak sensizliği demlemiş koynunda
Şeker atılmamış katrana benzermiş

Sinsi sinsi yuva yapan aklıma
Ruhumu kemiren çingene güve siymiş

Kanıma çekilsin diye ekmek banan
Bedenimde oturan tahtakurusuymuş

Yoluma doğru açılmaz kapılar
Yürümez ayaklarım sürgüler paslıymış

Güneşe açılmaz küsmüş pencere
Kara bağlamış kepenkleri yaslıymış

Özlemin eklemlerde nasır tutunca
Ellerim çiçek kökünü avuçlamazmış

Saçlarımın karası toprağa belenmiş
Kahverengi rahatsız huysuzlaşmış

Limon çiçeği gözlerinin ekşisini
Topraklı damağım tatmadan düşlermiş

Hasret orunca emermiş döşlerimi
Kuru damar gözünden süt alacaklıymış

Düşümden hızla geçerken yağmurlu bulutun
O çatlayan kurumuş resmime bakmazmış

Umudum hedef tahtasında on iki
Sebepsiz vuruldukça topraktan çıkmazmış

Hadi söyle artık saklama sen gidince
Yoksa ben ölmüş müydüm?